

Sárvár, 1918. szeptember 4. – Budapest, 1974. szeptember 19.

1936-ban Kőszegen érettségizett, tíz hónapig Pannonhalmán bencés novícius volt, majd 1937-től a budapesti tudományegyetemen – az Eötvös Collegium tagjaként – magyar nyelv és irodalom-francia szakon tanult, 1941-ben középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1943-ig egy grófi családnál magántanár volt, majd könyvügynök, végül vállalati titkár. 1943-tól katona, de 1944. decemberben hazaszökött. 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, részt vett a földosztásban, majd MKP járási titkár, 1945. májustól az MKP, MDP Központi Vezetősége propagandaosztályának munkatársa, 1946-tól a Szabad Föld munkatársa, utóbb segédszerkesztője 1950-ig. 1947-től a Szabad Nép főmunkatársa, 1953-1956-ban a Csillag szerkesztőségének tagja, 1957-től a Népszabadság főmunkatársa; 1959-től a Falusi Vasárnap című hetilap főszerkesztője, a Művészeti Alap irodalmi szakosztályának elnöke. Első írásai a Pester Lloydban jelentek meg 1939-ben, később az Élet, a Napkelet, az Ünnepek, a Híd és a Sorsunk közölte verseit és elbeszéléseit. Több sikeres film forgatókönyvét írta. Műveiben korának társadalmi problémáival, a parasztság életének 1945 után átalakulásával, az 1960-as évektől a városi élettel foglalkozott. 1952-ben Kossuth-díjat kapott. 1953. május 17. és 1962. november 5. között országgyűlési képviselő volt, a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront Vas megyei listáján jutott mandátumhoz.